

Libhošťský zpravodaj

Ročník XI. číslo 5 – Květen 2009

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Pozvánka na slavnostní shromáždění

Osadní výbor spolu se Základní školou a Sborem dobrovolných hasičů v Libhošti zve občany na
slavnostní shromáždění k 64. výročí ukončení II. světové války a osvobození naší obce od fašismu,
které se uskuteční v **pátek 8. května 2009** v 18 hodin
u pomníku padlých Libhošťanů.

Za Osadní výbor Veronika Blažková

Květnová likvidace autovraků zdarma

Občané mohou již pátým rokem využít nabídky likvidace autovraků zdarma. Odevzdat lze motorové vozidlo kategorie M1 a N1 (malé nákladní do 3,5t). Podmínkou bezplatného odevzdání autovraku na shromažďovací místo je předání kompletního vozidla. V případě nekompletního vozidla možného identifikace (VIN) dle dohody majitele s odběratelem. Při předání autovraku obdrží každý majitel vozidla potvrzení o převzetí autovraků na ekologickou likvidaci. Toto potvrzení slouží jako doklad při trvalém vyřazení vozidla z provozu. Doprava všech autovraků do zařízení autovrakoviště bude zcela zdarma jak pro kompletní, tak i pro nekompletní autovraky.

Pokračování na str. 3

OBSAH

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	1
OBSAH	2
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	3
Fotografie libhošťských hrdinů z Památní tabule	3
Z OBECNÍHO DĚNÍ	4
Pálení čarodějnic	4
Turnaj ve stolním fotbálku	5
Dotační program „Zelená úsporám“	6
TENKRÁT	11
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	12
Žádosti o přijetí dětí do MŠ v Novém Jičíně	12
Z HISTORIE OBCE	12
Ochotnické divadlo v Libhošti	12
KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ	15
Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích	15
VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI	16
Oldřich Sobek	16
Jan Ivan Lukášek	20
ZPRÁVY ZE ŠKOL	26
OD VÁS	29
Náš, váš receptář	29
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	31

Akce se uskuteční :

- ❑ v sobotu dne 16.května 2009 od 8.00 do 12.00 hod.,

místo konání akce :

- ❑ parkoviště před areálem Technických služeb města Nového Jičína, ul. Suvorovova 114, Nový Jičín,

požadované doklady:

- ❑ velký TP, majitel uvedený v tomto průkazu musí být přítomen s občanským průkazem; autovrak lze předat i na základě plné moci od majitele, která nemusí být úředně ověřena.

další požadavky:

- ❑ předání vyklizeného vozidla.

Další informace Vám budou poskytnuty na Městském úřadu Nový Jičín, odboru životního prostředí, (kancelář č.306, kontaktní osoba : Bc. Dana Holubová, tel.:556/768 365, e-mail : dholubova@novyjicin-town.cz).

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

Fotografie libhošťských hrdinů z Památní tabule z roku 1919 byly rekonstruovány

Oldřich Sobek

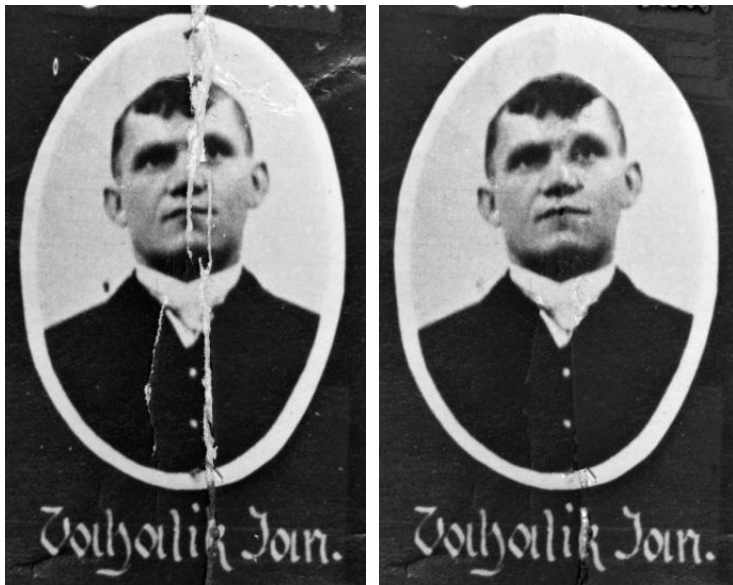
V lednovém čísle zpravodaje jsme naše čtenáře informovali o tom, že osvětová beseda vzala na sebe nesnadný úkol – pokusit se o rekonstrukci všech fotografií libhošťských mužů – hrdinů z 1. světové války. Pan **Rudolf Jarnot** odevzdal v těchto dnech zrekonstruované fotografie všech 46 mužů. Odvedl skutečně perfektní dílo, vždyť v několika případech musel provést rekonstrukci poškozených tváří. Bohužel, na naši výzvu, aby se nám přihlásily rodiny těchto hrdinů s jakýmkoliv doplňujícími údaji z jejich života, se přihlásily pouze dvě.

V článku je uveřejněný i seznam padlých Libhošťanů v 1. světové válce, kteří nejsou zveřejnění na Památní tabuli a o nichž nemáme k dispozici rovněž žádný doklad ani fotografii. Prosíme všechny, kteří by mohli tímto způsobem přispět k připravovaným oslavám 600. výročí první písemné zmínky o naší obci, aby se k tomuto článku z lednového čísla zpravodaje vrátili a pokud mohou vyhledat jakékoliv doklady o svých předcích, aby nám je pokud možno v co nejkratší době předali, nebo zapůjčili. Oceníme i osobní vzpomínky, dochované v rodinách v ústním podání. Samozřejmě, že za informace o kterém-

koliv z těchto mužů budeme vděční každému, kdo se na nás obrátí. Vždyť mnohé z rodin se z obce vystěhovaly nebo vymřely a není po nich ani dostatek stop.

Kontaktuje autora článku, nebo zanechejte vzkaz v naší schránce.

O tom, jak náročná byla rekonstrukce poškozených fotografií, svědčí naše ukázka:

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Pálení čarodějnic

Aleš Hána

Tak jako v mnoha jiných zemích, tak i u nás se nazývá noc mezi 30.dubnem a 1. květnem nocí Filipojakubskou a jako k takové se k ní váže mnoho pověr a mýtů. V našich končinách je tato noc již neodmyslitelně spojena s tzv. Pálením čarodějnic. Ne jinak tomu bylo i v Libhošti, kde se konal letos již 8.ročník této slavnosti. A stejně jako v minulých ročnících, tak i letos začala celá slavnost srazem všech čarodějnic u požární zbrojnice, odkud se potom všechny vydaly v průvodu do areálu fotbalového hřiště, kde už na ně čekali početní diváci. Ti se potom mohli celý večer dívat, jak mezi sebou čarodějnice zápolí v různých disciplínách a následně pak mohli své nejoblíbenější

čarodějnici dát hlas. Vrcholem celého večera pak bylo, kromě volby té nejčarodějnice, také upálení jedné jejich kolegyně.

Celým zdařilým večerem nás provázela trojice hlavních čarodějů Pýchal, Kýchal a Baba Jaga, z nichž zejména Pýchal, který celý večer moderoval, podal obdivuhodný výkon. Jak se později zjistilo, bylo to i vlivem jistého kouzelného lektvaru, který mu podala na samém začátku jedna z kolegyně čarodějnic.

Nezbývá, než poděkovat všem, kteří se na celém večeru aktivně podíleli, a těšit se na příští rok, kdy, doufejme, proběhne další ročník této oblíbené akce.

Více fotek z této akce máte možnost vidět na www.libhost.cz

Turnaj ve stolním fotbálku

Dne 24. dubna proběhl druhý turnaj ve stolním fotbálku v POHOSTINSTVÍ A PIZZERII U KOLÁŘŮ. Na tomto turnaji se sešlo 16 týmů a okolo 20 diváků. Přijeli k nám hráči dokonce až z Lichnova nebo také z Bernartic. Našli se zde ale i hráči z Kopřivnice, Nového Jičína, Příbora, a také samozřejmě z Libhoště. Barvy naší obce hájily celkem tři týmy, které obsadily nádherné páté (Petr Chromečka, Martin Buroň), sedmé (Radim Lasák se spoluhráčem) a deváté místo (David Šimíček, Martin Čížek). Všem zúčastněným této akce děkujeme a těšíme se někdy příště.

Petr Chromečka

Dotační program „Zelená úsporám“

Jak už asi drtivá většina z vás, díky velké mediální kampani, ví, Ministerstvo životního prostředí rozběhlo od dubna tohoto roku dotační program s názvem „Zelená úsporám“. A protože se tento program, díky svému zaměření, týká i občanů naší obce, nebylo by asi od věci shrnout základní body tohoto programu a odpovědět na některé otázky, týkající se jeho využití. Cílem tohoto článku nebude detailní vysvětlení všech bodů, týkajících se tohoto programu, protože tyto informace jsou k dispozici například na internetových stránkách www.zelenausporam.cz, kde můžete najít vyčerpávající množství informací a odpovědí na nejčastější dotazy. Tento článek by měl sloužit spíše k jakémusi jednoduchému shrnutí a vysvětlení nejdůležitějších bodů a pojmů, které by měl vědět každý občan, který by rád využil tyto dotace.

Jsem občan Libhoště a vlastním rodinný dům. Jaké dotace mohu využít?

Program „Zelená úsporám“ má tři hlavní oblasti, do kterých budou směřovat dotace. Jsou to:

- A. Úspora energie na vytápění**
- B. Podpora novostaveb v pasivním energetickém standartu**
- C. Využití obnovitelných zdrojů energie pro vytápění a přípravu teplé vody**

Dále je pak možno získat bonus za vybrané kombinace výše uvedených bodů.

Pokud jste tedy majitelem nemovitosti a neplánujete stavění nové, nejvíce se vás budou týkat body A a C. Pojdme se tedy na ně podívat trochu podrobněji.

Co se týká **bodů A**, tak pod jeho názvem „Úspora energie na vytápění“ se skrývají **dotace na zateplení domů**. Tento bod se pak dále dělí na dvě podčásti - **komplexní zateplení domu** a **zateplení vybraných částí budovy**. Jinými slovy, můžete se rozhodnout, zda provedete celkové zateplení domu (spočívající v zateplení vnějších stěn, střechy nebo stropu, sklepa nebo nevytápěných místností, výměně oken a pořízení systému nuceného větrání), nebo zateplíte pouze jeho část (např. výměna oken, či zateplení vnějších stěn).

Jako majitel nemovitosti, můžete dále využít dotací k **bodů C**, směřujících k **využití obnovitelných zdrojů energie pro vytápění a přípravu teplé vody**. V praxi to znamená, že můžete získat dotace buď na **výměnu kotle na tuhá paliva či elektrického vytápění za zdroje na biomasu a tepelná čerpadla** nebo na **instalaci solárních panelů k celoročnímu ohřevu vody či přitápění**.

Kolik mohu získat peněz z dotací?

Otázka, která asi zajímá drtivou většinu z vás, kteří přemýšlíte o využití dotací. Výše poskytnuté dotace záleží na více faktorech, zejména pak na tom, kterou z výše uvedených možností se rozhodnete využít a jak velkým máte dům (resp. vytápěnou obytnou plochu).

Nastavení výše dotací:

Kompletní zateplení domu

- S dosažením roční potřeby tepla 40 kWh/m^2 - 1 950 Kč/m² vytápěné obytné plochy, max. 50 % nákladů
- S dosažením roční potřeby tepla 70 kWh/m^2 - 1 300 Kč/m² vytápěné obytné plochy, max. 50 % nákladů

Částečné zateplení domu

- Alespoň tři opatření - 850 Kč/m² vytápěné plochy, max. 50 % nákladů
- Dvě opatření při současné výměně kotle - 650 Kč/m² vytápěné plochy, max. 50 % nákladů

Ekologické vytápění

- Kotel na biomasu s automatickým přikládáním a velkou akumulací nádrží - 60 % nákladů, max. 80 tisíc Kč
- Kotel na biomasu s ruční dodávkou paliva a malou akumulací nádrží či bez ní - 50 % nákladů, max. 50 tisíc Kč
- Tepelné čerpadlo země-voda, voda-voda - 30 % nákladů, max. 75 tisíc Kč
- Tepelné čerpadlo vzduch-voda - 30 % nákladů, max. 50 tisíc Kč

Solární kolektory

- Jen na ohřev vody - 50 % nákladů, max. 55 tisíc Kč
- Na ohřev vody a vytápění - 50 % nákladů, max. 80 tisíc Kč

Uvedme si nyní několik konkrétních příkladů. Vycházejme z modelového příkladu dvoupodlažního rodinného domu o **celkové podlahové ploše 130m²**.

- 1) Pokud se rozhodnete využít možnosti **celkového zateplení domu**, pak můžete počítat s celkovými náklady pohybujícími se kolem částky 1 200 000 Kč. V tomto případě vám stát ve formě dotací přispěje částkou maximálně kolem 250 000Kč.
- 2) Pokud se rozhodnete provést **výměnu oken a dveří**, můžete počítat s celkovou investicí zhruba od 60000 do 110000Kč. Výše dotace může být tomto případě cca od 30000 do 55000Kč.

- 3) Pokud se rozhodnete provést **zateplení venkovních stěn**, celková investice se může pohybovat od 240000 do 320000Kč. Na dotacích byste v tomto případě mohli získat zhruba od 80000 do 110000Kč.

Je třeba si dát pozor na to, že pokud chcete využít jen částečného zateplení domu, je třeba uskutečnit minimálně tři z pěti možných opatření, anebo dvě při současné výměně kotle na tuhá paliva za ekologické vytápění.

Pokud jde o další dotace, tak mohou být následující:

- na tepelné čerpadlo v ceně od 220000 do 400000Kč můžete získat dotaci od 50000 do 75000Kč
- na kotel na biomasu v ceně od 150000 do 200000Kč můžete získat 80000Kč.
- Na solární kolektory v ceně 80000 až 130000Kč můžete získat od 40000 do 65000Kč

Upozorňuji že výše uvedené částky jsou pouze orientační a vztahují se na modelový případ dvoupodlažního domu o obytné vyhřívané ploše 130m².

Jak vypadá celý proces od podání žádosti po obdržení dotace?

V zásadě existují **dva scénáře** pro získání dotace.

První spočívá v tom, že zažádáte o dotaci, získáte vyrozumění o předběžném schválení, čímž budete mít jistotu, že při splnění všech podmínek dotaci obdržíte, provedete úpravu domu, vyčísíte náklady a obdržíte na účet peníze.

Při využití **druhého** scénáře nejprve uskutečníte všechny úpravy a pak teprve podáte žádost a při splnění podmínek získáte zpětně dotaci. Nicméně v tomto případě je třeba si dát pozor na to, že se dotace vztahují pouze na úpravy dokončené po 1.dubnu 2009. Dále pak lze o dotace požádat nejdéle do 12 měsíců od uvedení zařízení do trvalého provozu, nejpозději však do 30.6.2012.

Při využití druhého scénáře se dá celý postup shrnout zhruba do osmi bodů:

1. Vyplníte formulář

Formuláře žádostí získáte na krajských pracovištích Státního fondu životního prostředí ČR (dále jen fond), v budoucnu je budou mít i v pobočkách některých bank. Dají se také stáhnout z webu www.zelenausporam.cz.

2. Pořídíte si technickou dokumentaci

Nechte si od projektanta vypracovat projektovou dokumentaci k úpravám domu, jež bývá nutná k ohlášení stavby či k získání stavebního povolení. Podle ní pak ve spolupráci s dodavatelem, autorizovaným projektantem, inženýrem či technikem nebo energetickým auditorem vyplňte Krycí list technických pa-

rametrů, který je ke stažení na www.zelenausporam.cz a v němž budou popsány vlastnosti domu a zvolené technologie.

3. Vyberete si firmu či výrobek

Seznam dodavatelů, od nichž si můžete nechat zateplit dům nebo namontovat kotel na biomasu či tepelné čerpadlo, najdete na webových stránkách programu. S dodavatelem sepište smlouvu nebo alespoň objednávku a nechte si vystavit položkový rozpočet. Doklady, které firma vystaví, zkontrolujte podle vzoru faktury na webu. Jinak riskujete, že v nich nebudou všechny údaje potřebné pro získání dotace.

Jestliže jste si vybrali firmu, která v seznamu není, poohlédněte se po jiné nebo dodavateli doporučte, aby se do programu přihlásil, zápis trvá maximálně 30 dní. Stejně tak na webu najdete i přehled výrobků, které splňují podmínky programu, a když si je pořídíte, dosáhnete na dotaci. Vybraný výrobek musí instalovat některá z firem na seznamu dodavatelů.

4. Osobně doručíte dokumenty

Majitelé rodinných domů, kteří žádají o dotaci na zateplení či stavbu pasivního domu, si nejprve nechají potvrdit projektovou dokumentaci na krajském pracovišti fondu. Vyplněnou žádost s průkazem totožnosti i se všemi potřebnými přílohami (originál listu vlastnictví z katastrálního úřadu nebo z CzechPointu, krycí list, projektová dokumentace...) pak odnesou osobně do banky. Dokud nebude znám seznam bank, vše bude vyřizovat fond. Budou-li však chtít dotaci na nový zdroj vytápění, ponesou projekt do banky rovnou se žádostí.

5. Projdete kontrolou

Pracovník krajského pracoviště fondu nebo banky ověří vaši totožnost, zkontroluje formulář a přílohy. Prověří také, zda vybrané firmy a výrobky jsou uvedené v seznamech fondu. Pokud je něco špatně, dokumenty vám vrátí k doplnění či přepracování.

6. Obdržíte vyrozumění o nároku na dotaci

Žádáte-li předem, do 60 dní obdržíte vyrozumění o nároku na dotaci, které má platnost u dotací na zateplení 18 měsíců, na pasivní domy 24 měsíců a na ekologické vytápění šest měsíců. Do té doby je třeba úpravu domu uskutečnit.

7. Uděláte úpravu rodinného či bytového domu

Seženete si na stavebním úřadě potřebná povolení a uskutečníte plánovanou úpravu domu. Nesmíte ji dělat svépomocí, ale musí ji provést firma, kterou jste si vybrali ze seznamu dodavatelů a již jste uvedli v žádosti. Nesmíte měnit ani materiály a technologie. Nezapomeňte si schovávat veškeré faktury a doklady o zaplacení, které od firem dostanete.

8. Získáte peníze

Na pracovišti fondu či v bance předložte faktury od dodavatelů a potvrzení, že jste zaplatili, což dokážou i výpisy z účtu. Dále oznámení o užívání stavby, kolaudační souhlas či protokol o uvedení zařízení do provozu. Podepište smlouvu o poskytnutí dotace. Bude-li vše v pořádku, dostanete do 30 dnů peníze na účet. Pokud ne, budete muset dokumentaci doplnit, jinak nemusí být dotace vyplacena.

Kde mohu podat žádost?

Podací místa pro žádosti jsou následující:

- Žádost o podporu na **zateplení rodinných domů** (oblast podpory A) se k posouzení projektové dokumentace předkládá **krajským pracovištěm Státního fondu životního prostředí (SFŽP)**. Potvrzenou projektovou dokumentaci si žadatel vyzvedne a následně **odevzdá na pobočce pověřené bankovní instituce**, která je podacím místem pro tyto podoblasti podpory a kde je žádost poté i administrována.
- Žádosti o podporu v oblasti **využití obnovitelných zdrojů pro vytápění a přípravu teplé vody** (oblast podpory C) u rodinných domů se podávají přímo na **pracovišti některé z pověřených bank**.

Pověřené banky:

- Česká spořitelna (*nebližší pobočka je v Novém Jičíně*)
- ČSOB (*Nový Jičín*)
- Komerční banka (*Nový Jičín*)
- UniCredit Bank (*Frýdek-Místek*)
- LBBW Bank (*Ostrava*)

Kontakt na krajské pracoviště Státního fondu životního prostředí:

Adresa: Českobratrská 7
702 00 OSTRAVA 2

Kontakty: Martina Breuerová,
tel.: 596 138 314, martina.breuerova@sfzp.cz
Alena Matyášová,
tel.: 596 110 713, alena.matyaskova@sfzp.cz

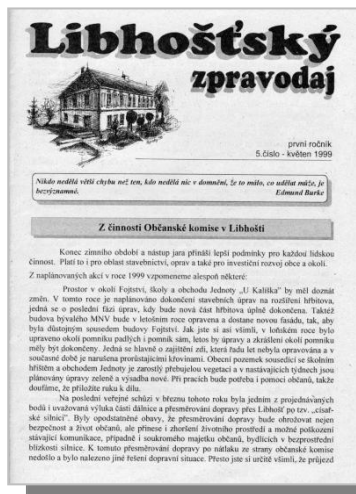
Všechna krajská pracoviště jsou nyní nově pro veřejnost otevřena v tyto úřední hodiny:

PO	8:00-15:00	ČT	8:00-15:00
ÚT	8:00-17:00	PÁ	8:00-14:00
ST	8:00-17:00		

S využitím www.idnes.cz a www.zelenauspora.cz zpracoval Aleš Hána

TENKRÁT...

Libhošťský zpravodaj Ročník I. číslo 5 – Duben 1999

V úvodním článku květnového čísla zpravodaje z roku 1999 vás Jaroslav Šimíček seznámil z činností Občanské komise v Libhošti a nastínil, mimo jiné, i plán investičních a neinvestičních akcí pro rok 1999, směřující ke zlepšení podmínek v Libhošti. Z plánovaných akcí jmenujme např. stavební úpravy na rozšíření hřbitova, opravu fasády budovy pošty, dokončení úprav okolí pomníku padlých Libhošťanů, atd. V další části tohoto článku se Jaroslav Šimíček zmínil o stále narůstajícím počtu aut, projíždějících naší obcí, z níž mnoho nedodrжуje povolenou rychlost. Jedním z navrhovaných řešení bylo i položení několika zpomalovacích retardérů na silnici přes obec. V tomto případě zůstalo nicméně jen u návrhu.

V rubrice Osvětová beseda informuje jste si mohli přečíst pozvánku na ustavující schůzi občanského sdružení Osvětová beseda a dále pak i něco z činnosti, kterou tohle nově vzniklé sdružení již tehdy vyvíjelo. Např. pátralo po tvorbě našeho rodáka, skladatele F. X. Chotka či připravovalo výstavu „Mizející Libhošť“.

Z dalších článků, které se objevily v tehdejším čísle zpravodaje, je třeba zmínit následující: V rubrice o významných osobnostech vás Oldřich Sobek seznámil s uznávaným pedagogem a lidumilem Janem Leopoldem Hayem, který žil v 18. století a velkým dílem se, mimo jiné, zasloužil i o obnovení farnosti, zbudování kostela, fary a školy v Libhošti.

V historické rubrice vás opět Oldřich Sobek seznámil s průběhem posledních dnů 2. světové války v naší obci a okolí. Z pera pana Sobka dále patří v tomto čísle zpravodaje články o spalování domovního odpadu a miniseriál o našich orchidejích.

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Žádosti o přijetí dětí do MŠ v Novém Jičíně pro školní rok 2009/2010

Ředitelství mateřských škol **Máj Nový Jičín, K. Čapka 6, Sady Nový Jičín, Revoluční 52, Trojlístek Nový Jičín, Trlicova 8 a Libhošť 90**, po dohodě se zřizovatelem městem Nový Jičín budou přijímat

od 25. do 29. května 2009 v době od 8.00 do 15.30 hodin

žádosti o přijetí dětí k předškolnímu vzdělávání pro následující školní rok 2009/2010 (tj. od 1.9.2009). Rodiče přinesou s sebou rodný list dítěte, doklad o bydlišti (občanský průkaz rodičů nebo zákonného zástupce) a doklad o sta-noveném pravidelném očkování dítěte a odolnosti dítěte proti nákaze dle § 50 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví.

Žádosti budou přijímat mateřské školy a jejich odloučená pracoviště na území města Nového Jičína.

Město Nový Jičín, odbor školství, kultury, mládeže a tělovýchovy

Z HISTORIE OBCE

Ochotnické divadlo v Libhošti

Oldřich Sobek

1. pokračování

V březnovém čísle Libhošťského zpravodaje, v článku Ochotnické divadlo v Libhošti, jsme opustili slavnou éru libhošťského ochotnického divadla výčtem divadelních her, které byly zdejšími ochotníky předvedeny v sokolovně a na jevišti U Kolářů do konce roku 1950. Seznam her je napsán rukou na dvoulistu a je součástí dokumentů o **činnosti ochotnického divadelnictví a dramatického odboru TJ SOKOL**, které osvětové besedě předal **Arnošt Opěla ml.** Takový rozmach místní kultury, jaký zažívala naše obec v letech 1947 – 48, už se od té doby nikdy nevrátil. Ochotnické divadlo v tomto období bylo jedním ze tří základních pilířů kulturního a společenského dění v obci. Vedle divadla k nim patřili především místní hudebníci a členové Lašského národopisného

souboru, v tělovýchově pak TJ SOKOL. Bylo i dosti případů, kdy jednotlivci působili ve všech těchto kulturních oblastech. Jejich vystoupení na sebe často navazovala, ale také se doplňovala. Podle zachovaného dokumentu je zřejmé, že ochotnické divadlo v Libhošti zůstávalo za silné podpory celé veřejnosti dlouhodobě na vysoké úrovni. Svědčí o tom vzestupný počet nastudovaných her, i jejich výběr. Jejich počet sice nedosáhl úrovně z poválečného období, už to nebyl ten mimořádně zdařilý poválečný „boom“, ale stále to byl významný kulturní počín.

V letech 1951 – 52 nemáme zaznamenanou žádnou divadelní hru, takže se zdálo, že půjde o hluboký a trvalý útlum veškeré kultury v obci. Patrně se na tom podílela celková atmosféra ve společnosti v období, kdy komunistický režim se již naplno ujal vlády ve všech oblastech politického, hospodářského i společenského života. Nakonec se ale přece jenom projevila věrnost tradicím. V roce 1953 už členové TJ Libhošť opět nacvičili a na veřejnosti předvedli dvě divadelní hry. Tato byť již omezená tradice zůstala v obci dlouhodobě zachována, až nakonec vyvrcholila v období dnes už skoro zapomenutých **Okresních divadelních přehlídek v Libhošti v letech 1960 – 70.**

Seznam divadelních her, které byly nastudovány a předvedeny členy dramatického oddílu TJ Sokol po roce 1950

rok	hra	popis	režie	poznámka
1953	Miluška, dítě lesní víly	zpěvohra	Arnošt Opěla,	3 reprízy
	Na potoce za mlýnicí	veselohra	A. Opěla, V. Kletenský	3 reprízy
1954	Taneček panny Klárinky	opereta	A. Opěla, V. Kletenský	4 reprízy
	Chudák manžel	komedie	Oldřich Polášek	?
1955	Pasekáři	drama	Alois Soukal	1 repríza
	Tam na horách	opereta	A. Opěla, V. Kletenský	3 reprízy
	Ženská práce	kabaret	Arnošt Opěla	
1956	Tulácká krev	opereta	A. Opěla, V. Kletenský	4 reprízy
	Houpačka	veselohra	Arnošt Opěla	2 reprízy
1957	Nebohý pan Poděš	veselohra	Arnošt Opěla	4 reprízy
	Ženský zákon	veselohra	Jaroslav Stara	?
	Zahrádka míru a lásky	dětská hra	Arnošt Opěla	?
	Perly paní Serafinky	opereta	A. Opěla, V. Kletenský	8 repríz
	Svatba v Malinovce	opereta	A. Opěla, V. Kletenský	5 repríz
1958	Uzel	veselohra	Arnošt Opěla	4 reprízy
	Jana		Arnošt Opěla	3 reprízy
1959	Jen na lékařský předpis	veselohra	Arnošt Opěla	3 reprízy
	Lucerna	histor. Hra	Arnošt Opěla	2 reprízy
1960	Co Čech, to muzikant	opereta	A. Opěla, V. Kletenský	3 reprízy
	Kudy kam	veselohra	Arnošt Opěla	5 repríz
	Sylva	souč.drama	Arnošt Opěla	8 repríz

V roce 1960 se uskutečnil v libhošťské sokolovně 1. ročník Okresní divadelní přehlídky. K jednotlivým představením vycházel v Libhošti zpravodaj,

který redigoval **Milan Slaviček**. Diváci, kteří pravidelně zaplňovali celé hlediště, jej dostávali ke vstupence asi zdarma. Na celé období přehlídky byly rovněž tištěny pozvánky ve formě skládky s přehledem termínů, souborů a předváděných her. **Snažně prosíme všechny spoluobčany, kteří dosud mají uschovány některé z těchto zpravodajů, aby nám je zapůjčili nebo darovali.** Jde o jedinečné doklady mimořádné hodnoty, které dokládají vyspělost tehdejšího našeho publika, i velkého a náročného organizátorského úsilí funkcionářů obce.

V dochovaných dokladech byla na ležena opravdová relikvie. Je to fotografie našich ochotníků z roku 1933 ze hry „**Ve spárech dravcůvých**“. Podle kostýmů šlo o drama z 1. světové války a bojového vystoupení našich legionářů. Na fotografii jsou: zleva (sedící) Jarmila Reháková, Robert Blažek, Ludmila Kotrsová (Soukalová), Jaroslav Tomšík, (stojící): Josef Soukal (holič), Alois Soukal, Rudolf Lacina, Anna Tomšíková (Šindlerová), Albín Kvita, Karel Řehák, Jan Zeman, Rudolf Kalíšek.

Příště: Okresní divadelní přehlídky v Libhošti

KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích

Připravují Oldřich Sobek a Marta Kvitová

Na fotografiích, které jsme uveřejnili v minulém čísle zpravodaje a které na Pustevnách pořídil v červnu 1945 Miroslav Soukal, jsou:

Jaroslav Halamíček, Helena Krutílková (Pavelková), Josef Kotrs, Vlasta Hanzelková (Soukalová), Josefa Pístecká (Burgetová), neznámý, Marie Hanzelková (Rašková).

Následující fotografie, kterou pořídil patrně **Vladislav Šimíček**, pochází asi z roku 1944. Jde o dokument z historie obce v období německé okupace. Podaří se zjistit, kdo je na fotografiích a na jaké akci muži pracují? Jako obvykle své poznatky sdělte paní Martě Kvitové, nebo použijte naší schránku v budově pošty. Za spolupráci děkujeme.

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI

Když vás v minulém čísle zpravodaje seznamoval Oldřich Sobek s obsahem prvního letošního čísla časopisu Poodří, skromně zamlčel fakt, že poměrně velká část obsahu tohoto čísla je věnována i jeho osobě. A protože si myslím, že pro mnohé z vás bude jistě zajímavé poznat, jak Oldřich Sobka vnímají jeho bývalí či současní spolupracovníci, přetiskujeme, s laskavým svolením redaktora Poodří pana Radima Jaroška tyto články v tomto čísle zpravodaje.

Oldřich Sobek

Rádi bychom dnes připomenuli pana Oldřicha Sobka, člověka, který stál u zrodu časopisu a byl několikaletým členem redakční rady POODŘÍ.

Pan Oldřich Sobek se narodil v roce 1936 v Libhošti, lze jej proto považovat právem a s úctou za pamětníka a znalce místních poměrů z hlediska historického v pestrých a různorodých proměnách času. Jako u mnoha dalších jeho

vrstevníků v obdobném věku by se dalo říct, že si již užívá důchodu a klidu po celoživotní práci v nejrůznějších profesních i zájmových oblastech, ale u pana Oldřicha Sobka tomu tak zdaleka není. Vychovali s manželkou Marií tři děti a ani dnes není jejich dům prázdný, naopak, zní často hlasy vnoučat nejrůznějšího věku.

Prošel několik zaměstnání a všude přispěl svou pracovitostí, zájmem a nápady k rozvoji svěřené oblasti. Původním povoláním zahradník, jímž se vyučil v roce 1953 v Novém Jičíně, začal po absolvování mistrovských zkoušek v Ostravě a ukončení vojenské služby pracovat u správy silnic jako sadovník, kdy pečoval s malou skupinkou zaměstnanců o pomocné silniční pozemky, tedy území mimo silniční těleso. V této profesní etapě, trvající téměř dvacet dlouhých a jistě nelehkých let, vysadil tisíce stromů, které dodnes lemují některé úseky komunikací v kraji. V roce 1975, kdy vznikl novojičínský podnik technických služeb, se podílel na vybudování zahradnického střediska pro potřeby správy a údržby veřejné zeleně v Šenově u Nového Jičína. Toto významné zahradnické zařízení také vedl až do roku 1986.

V tomto roce nastoupil do Okresního vlastivědného muzea v Novém Jičíně jako odborný referent ochrany přírody na oddělení státní památkové péče a ochrany přírody. Zde se mimo jiné zcela zásadně podepsal pod práci, mapující přírodní hodnoty krajiny o tzv. ochranářské mapování. Jím vypracovaná metodika ochranářského mapování byla akceptována i na celostátní úrovni.

Po sametové revoluci v roce 1989 byl jako nestraník zvolen místopředsedou Okresního národního výboru v Novém Jičíně a v této významné funkci zůstal až do zrušení okresních národních výborů. Po vzniku Okresního úřadu v Novém Jičíně nastoupil na odbor životního prostředí jako odborný referent státní správy v ochraně přírody a krajiny a zde také působil až do odchodu do důchodu. Z jeho tvůrčí práce, z odborných a metodických základů u referátu životního prostředí vytvořených čerpají inspiraci pro svou práci bývalí kolegové a nástupci, kteří po panu Oldřichu Sobkovi převzali postupně úkoly a povinnosti. Dotýká se to zejména započatých činností na úseku ochrany přírody a krajiny a ekologické výchovy a osvěty, kdy po nabytí účinnosti zákona o ochraně přírody a krajiny v roce 1992 vypracoval pan Oldřich Sobek v rámci okresu Nový Jičín koncepci komplexní ochrany, která je uplatňována dodnes a z níž vychází záměry k realizaci praktických činností v blízké i vzdálenější budoucnosti.

Sestavil na úrovni okresu početný Sbor členů stráže přírody, napomáhajících praktické ochraně i vzdělávání spoluobčanů všech věkových kategorií. Ve spolupráci se ZO Nový Jičín ČSOP vybral trasu a posléze se podílel na zřízení Naučné vlastivědné stezky Františka Palackého, která byla slavnostně otevřena v roce 1996.

V současné době probíhá v lesním komplexu Libotín dlouhodobý program na záchranu tisů červených (*Taxus baccata*) s cílem navrátit tuto zvláště chráněnou dřevinu, zařazenou do kategorie ohrožených druhů, na její původní

stanoviště. Oldřich Sobek byl jeho iniciátorem. Od letošního roku nad programem převzal garanci odbor životního prostředí Městského úřadu Nový Jičín, který spolupracuje na záchranném programu s Českým svazem ochránců přírody – ZO Nový Jičín, obcí Rybí a skupinou rybských skautů a po odborné stránce také s Arboretem Nový Dvůr u Opavy.

Pan Oldřich Sobek je také zakládajícím členem Českého svazu ochránců přírody. Za jeho nesporné zásluhy na poli ochrany přírody převzal z rukou ministra životního prostředí v roce 2006 čestné uznání ČSOP „Příroda děkuje“. Za nezištné působení ve všech uvedených oblastech náleží panu Oldřichu uznání a upřímný dík!

Hana Hůlová, Petr Orel

Vlastivědná a ochránářská činnost Oldřicha Sobka

Přestože pan Oldřich Sobek byl v Okresním vlastivědném muzeu v Novém Jičíně zaměstnán jen krátkou dobu, měla jsem možnost sledovat jeho vlastivědnou a ochránářskou činnost již od 60. let minulého století, kdy se na Novojičínsku začal tvořit první tým dobrovolných pracovníků ochrany přírody, jehož byl O. Sobek členem, později jeho předsedou, jmenovaným konzervátorem státní ochrany přírody a hlavním iniciátorem prvních krůčků řízené činnosti ochrany přírody na území okresu Nový Jičín. I bez vyššího odborného vzdělání měl pro výkon pracovníka ochrany přírody zcela ideální předpoklady: dobrou znalost regionu, citlivý a hluboký zájem o krajinu, její dílčí části, zvláště o pozoruhodnosti, z nichž mnohé pod tlakem civilizačních zásahů doslova mizely před našimi zraky. V následujících letech se proto o to intenzivněji věnoval samostudiu odborné literatury a souběžně s průzkumy v terénu získával konkrétní poznatky z oboru botaniky a zoologie. Dosažené odborné znalosti, organizační schopnosti, umění získávat a zaujmout spolupracovníky, ale i umění propagovat a popularizovat ochránářské myšlenky na veřejných vystoupeních a jednáních nezůstaly ze strany řídicích orgánů bez povšimnutí a umožnily mu zastávat funkci konzervátora a pracovníka ochrany přírody.

Přestože z pozice botanika Muzea Novojičínska nemohu hodnotit jeho působení ve funkci pracovníka ochrany přírody referátu životního prostředí Okresního úřadu v Novém Jičíně, jsem si vědoma pozitivních výsledků jeho činnosti a to zvláště v posledních letech. Vzhledem k občasnému kontaktu při jednáních, řadě konzultací a účasti na společných přírodovědných exkurzích zajímavých stanovišť, chci proto připomenout některé jeho aktivity, které možná souvisí s náplní jeho práce v zaměstnání, avšak které zcela určitě vykonával obětavě a se zájmem nad rámec svých pracovních povinností.

Dosud dostatečně nedoceneným dokumentačním a informačním materiálem je soubor tzv. **Ochránářského mapování**, zahrnující zákresy a popisy přírodních jevů s nutností prioritní ochrany, ale i archeologické lokality, histo-

rické objekty a památky na území okresu Nový Jičín. V listech základní mapy ČR měřítka 1:10000 pokrývající Novojičínsko jsou zamapována nejen chráněná území, výskyty chráněných rostlin a živočichů, geologicky a ekologicky významné lokality, památné stromy a stromořadí, ale i negativní jevy zjištěné v přírodě od 80. let minulého století (sklárky, nové zásahy do přírodního prostředí související s ekonomickým rozvojem okresu). S týmem dobrovolných pracovníků ochrany přírody, spolupracovníků na pracovišti i kolegů příbuzných institucí a především svými údaji z terénu byl tak shromážděn důležitý informační a studijní materiál pro příští generace.

V činnosti O. Sobka nelze přehlédnout zvýšený počet vyhlášených chráněných území Novojičínska, na jejichž vytipování a přípravných podkladech se spolu s odborníky podílel. Jsou to např. Přírodní rezervace Svinec (1995), Přírodní památka Pikritové mandlovce u Kojetína, Přírodní památka Polštářové lávy ve Straníku (1997), Přírodní rezervace Královec u Spálova (2000), Přírodní památka Kamenárka ve Štramberku (2001).

Na základě znalosti krajiny regionu prosadil zřízení dvou **přírodních parků – Oderské vrchy a Podbeskydí**, zahrnující dosud nejlépe zachovaná přírodovědecky cenná území regionu, které byly vyhlášeny Okresním úřadem v Novém Jičíně v roce 1994. Nejen z pozice koordinátora, ale i jako znalec terénu se v 90. letech podílel na regionálním dopracování celostátního projektu **územního systému ekologické stability** (ÚSES). Nelze zapomenout ani na celou řadu floristických údajů o zvláště chráněných a ohrožených cévnatých rostlinách, zaznamenaných v terénu v posledních letech, z nichž zvláště pozoruhodné jsou nově nalezená stanoviště vratičky měsíční (Botrychium lunaria) z Fulneku, hadího jazyka (Ophioglossum vulgatum) z Životic u N. Jičína i další druhy doložené v botanických sbírkách Muzea Novojičínska, např. herbářové položky druhů oměje vlčího moru (Aconitum lycoctonum), pryskyřníku kašubského (Ranunculus cassubicus), hruštičky okrouhlolisté (Pyrola rotundifolia) a štětičky chlupaté (Virga pilosa). Z praxe získané znalosti a jeho pochopení mnohostranného významu rozmanitosti přírodních jevů se v činnosti O. Sobka výrazně promítly v popularizaci a propagaci ochrannářských poznatků k široké veřejnosti. V r. 1997 pod názvem „**Přírodní poměry Novojičínska**“ vznikl ve spolupráci studia AFD Opava za režie a scénáře O. Sobka pozoruhodný dokument – videofilm, přibližující a vysvětlující zajímavé přírodní jevy vývoje geologických poměrů, vegetačního pokryvu a výskytu živočichů. Dokument tak v širších souvislostech představuje v regionu Novojičínska zajímavá přírodní stanoviště některých chráněných území, krásu detailů řady přírodních objektů i významných památek současné krajiny Novojičínska. Z řady publikovaných článků a zpráv zaujmou např. výsledky studia o životě obyvatel rodné obce v předválečném období minulého století zpracované ve stati „**Chudačka z Libhoště**“, (Vlastivědný sborník okresu Nový Jičín, 1989, svazek 44:57–62) nebo výsledky průzkumu a dokumentace při záchraně dřevin zajímavého dendrologického objektu poblíž Frenštátu p. R. zpracované v

článku „**Osudy Křenkovy zahrady pod Žuchovem**“ (Hlasy Muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm, 2003, roč. 20:31–39).

Oldřichu Sobkovi je proto třeba popřát do dalších let pevné zdraví a sílu v jeho společensky angažované činnosti.

Marie Sedláčková,
Muzeum Novojičínska v Novém Jičíně

Jan Ivan Lukášek

Oldřich Sobek

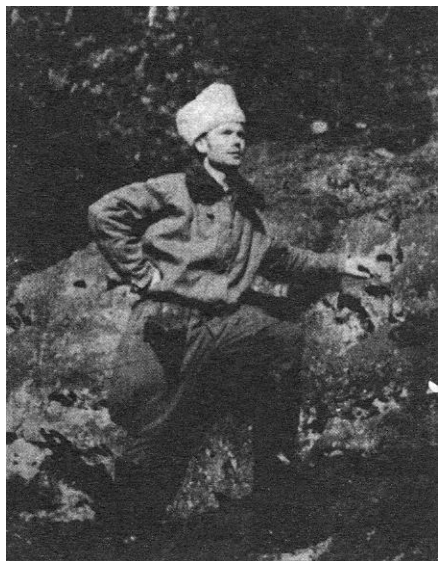
Jana Lukáška jsem poznal v roce 1986 v Okresním vlastivědném muzeu v Novém Jičíně, když se stal jedním z trvalých spolupracovníků státní ochrany přírody na Novojičínsku. Každický jeho příchod se postupně stával milým vytržením ze všednosti a šera, které trvale obývalo starobylé zámecké prostory. Byl velice sdílným, ale také pracovitým člověkem, který by podle nás nedovedl v životě ublížit ani kuřeti. V té době byl předsedou základní organizace Českého svazu ochránců přírody ve Štramberku, ale také významným členem jeho okresního výboru v Novém Jičíně, nadšeně pracoval se školní mládeží. Byl spoluautorem projektu na repatriaci motýla jasoně červenoookého na Kotouči. S velkým zápalem nám vždy vyprávěl o tom, jak celý program pokračuje. Prožívali jsme společně s ním úspěchy i neúspěchy tohoto mimořádně náročného úkolu. Tento nádherný motýl je v celé oblasti svého výskytu na ústupu. Je rozšířen už jen ostrůvkovitě a pro své specifické nároky na životní prostředí stále ustupuje. Drželi jsme štramberským ochráncům palce při zdolávání „neprůstřelných“ ministerských a vědeckých pracovišť. Jejich pracovníci nechtěli vydat amatérům povolení k manipulaci s tak vzácným živočichem. Svým způsobem měli pravdu, dosud se nepodařilo žádnému odbornému pracovišti provést repatriaci či záchranu ani jediné lokality tohoto motýla na světě. Postupně, jak jsme spolu trávili čas při práci i mimo ni, jsme se teprve dozvídali, kdo vlastně Honza Lukášek je.

Ne, nebyl to zdaleka ten Honza, který by neublížil ani kuřeti, jak jsme jej z počátku odhadovali. Jeho vyprávění bylo stále častěji pro nás něčím neskuutečným. Začali jsme na něho pohlížet se stále větší úctou. To od chvíle, kdy nám líčil zážitky ze svého mládí, druhé světové války, i z období vojenské služby u výsadkového vojska. Obdivovali jsme ho za jeho statečnost v srpnu 1968, kdy jako náčelník štábu letištního praporu v Mošnově položil sovětským

důstojníkům vojenská vyznamenání na stůl a okupanty vykázal ze své kanceláře. Za svoji statečnost zaplatil ale velkou cenu.

Když jsme se s ním naposled ve smuteční síni kopřivnického hřbitova loučili, byl to jeden z těch impozantních aktů, na něž se v životě nezapomíná...

Jan Lukášek se narodil v roce 1923 v Dúbravce jako druhorozený syn italského legionáře, původem z Valašska, který zde dostal zaměstnání jako

Jan Lukášek v době výcviku v SSSR

elektrikář v tabákové továrně. Záhy se rodina přestěhovala do Bratislavy přímo pod bratislavský hrad. Shodou okolností právě v den Lukáškovy úmrtí vyšla jeho životopisná kniha s názvem „Vzpomínky zkušebního výsadkáře“.

Na své dětství v ní vzpomíná: „Brzy jsme zapadli mezi Slováky, takže za několik měsíců nikdo nepoznal, že Slováci nejsme. Doma jsme mluvili česky, ale venku s kamarády buď slovensky, maďarsky, nebo německy“. Ze svého dětství se ve vzpomínkách vrací především k výletům do Petržalky a k Dunaji, kde s bratrem Karlem mohli pozorovat přírodu a hlavně se koupat. Jak plynul čas, otec rozhodnul, že Jan se bude učit na obchodního příručího v koloniálním obchodě v nedalekém sousedství. To ho ale zásadně nebavilo, bylo to proti jeho představám o vol-

nosti života. Zběhnul z učení a živil se na vlastní pěst. Po rozvodu rodičů se s bratrem vydali pěšky do Harmance, kde se stavěla nová železniční trať do Diviák.

Stavbyvedoucí ho sice přijal, ale uznal, že na kopáčské práce se pro tělesnou slabost nehodí. Honza (jak jsme ho důvěrně oslovovali) dostal trasírku a byl k dispozici inženýrovi, který vyměřoval trať. Přišel ale den výplaty a Honza byl s ní krajně nespokojený. Byl podzim 1938, zima se už hlásila. Honza vzpomíná, jak byl stále jen v jedné košili, kterou si v sobotu trochu přepral. Měl jediný letní kabát a vařil si jen polévku, většinou ze zeleniny, kterou si nakradl na polích. Ubytování bylo v dřevěném baráku, který byl vzdálen od práce přes půl hodiny. Jednoho odpoledne, když se vracel ze šichty, viděl, že barák hoří. Přišel tak o všechnen svůj skrovný majetek. Zástupce firmy, který se dostavil na místo, se s bratry ani nebavil. Když se ptali, jak je firma odškodní, řekl jim, ať už do práce nechodí, že už je nepotřebují.

Hoši se rozhodli pro návrat do Bratislavy. Byli bez peněz, šli několik dní pěšky, přespávali u dobrých lidí, kteří je i pohostili. V Bratislavě ale čekali další nepříjemné překvapení. Rodina byla z bytu násilím vystěhována a u sousedů ho nepřijali ani na jediný nocleh. Dostal šťastný nápad. Uměl dobře maďarsky, takže se vloudil do tábora pro uprchlíky ze Žitného ostrova, který mezitím zabralo Maďarsko. Ubíhal den za dnem a Honzovi se stále nedařilo vyptávat, kde jsou rodiče. V té době zažil vítání slovenské vlády a obrovské nacionální vření v Bratislavě. Běsnění rozvášněného davu dostoupilo vrcholu, když útok na židovskou čtvrť „Na Židovně“ se změnil v divoký pogrom. Brzy na to přišla do uprchlického tábora delegace Hlinkovy gardy. Byl mezi nimi jeden z Honzových spolužáků, který, když ho uviděl, zařval „**Čechún!**“! Nastalo ihned vyšetřování, koupili mu lístek na vlak a doprovodili do Lanžhota na slovensko-protektorátní hranici. Jediné, co ho potěšilo, bylo, že se dozvěděl, že jeho rodiče jsou v Hodoníně. „Zůstal jsem na nádraží opuštěný, nemocný a s hlavou plnou vší. Pomalu jsem se vydal do Hodonína pěšky.“

Spolu s bratrem Karlem spřádali sny, jak se dostat za hranice Německa. Viděli se už ve Španělsku, kde probíhala občanská válka. Za nejschůdnější cestu považovali přihlásit se na práce v říši a odtud přes Francii utéct do Španělska. Dostat se na práci do Reichu nebyl problém. **Tam prošel několika „štacemi“, poznamenanými výslechy a vězněním, nakonec skončil v Miag Fabrik, továrně, kde se vyráběly tanky. Zde byl zatčen po druhé gestapem, když u něho našli balík s letáky pro francouzské zajatce s návodem, jak zneškodňovat tanky před jejich expedicí z továrny. Na tuto chvíli vzpomíná: „Třásl jsem se po celém těle a toužil jsem po tom, abych umřel. Spoluvězni mě ale konejšili, že to všechno přebolí. Ležel jsem na slámě co nejdál ode dveří, na místě, kam by nedopadl žádný další vězeň, který by sem byl do cely vhozen tak jako já.**

Po devíti měsících byl soud. Honza v té době stále ještě nebyl plnoletý. „Vedle mne si sedl můj obhájce, údajně to byl bratislavský novinář, akreditovaný v Německu. Jemu vděčil za to, že rozsudek zněl jen na **15 roků vězení**“. Nějaký čas pracoval v kamenolomu, kde si přivodil úraz. Krátce po vyléčení se dostavili do věznice důstojníci SS a vybírali vězně do zvláštního komanda. Asi třicítku, mezi nimiž byl i Honza Lukášek, označili jako **Arbeit Straff Komando**, které odjelo vlakem do Bukoviny, kde, jak jim bylo řečeno, měli opravovat letiště, opuštěné sověty. Ve své životopisné knize vypravuje: „Asi po 18 hodinách jízdy jsme přijeli na nádraží. Městečko bylo ukryto v zeleni. Pod dozorem SSmanů jsme pochodovali z města ven. Za 40 minut jsme přišli k dřevěným stavbám, obehnaným trojitým drátěným plotem. Kolem bylo postaveno 12 dřevěných věží s kulomety, v nichž byli vždy dva strážníci. První plot byl 2 m vysoký s elektrickým proudem, pak byla dvoumetrová uhrabaná mezeřa. Mezi druhým a třetím plotem pobíhaly 4 velké, hrozně vypadající dogy, třetí plot z ostnatého drátu byl opatřen navíc nahoře obloukem směrem do tábora“.

Dny v táboře se podobaly jeden druhému. Vzájemná nenávist mezi zajatci a Němci byla bezmezná. Denně bylo několik sovětských zajatců ubito, nebo zastřeleno. Počet zajatců musel být proto každý týden doplňován. Ruští důstojníci vymysleli plán hromadného útěku. Byla zde dílna na opravu pozemních strojů pro letiště. V ní zajatci tajně vyrobili velké izolované nůžky na přestřihávání všech drátů. Čekali se, až padne některé větší ruské město. Němci každý takový úspěch velkolepě oslavovali. Z Francie měli zásoby alkoholu. Nákladními auty vždy v ten den svázeli ukrajinská děvčata z okolních vesnic a pak nastávaly pravé orgie. Pili i strážní ve věžích, honili děvčata po dvoře, v noci byli všichni zpiti do nemoty.

Spolupracovník skupiny TOLLA
Jožka Mráz

„Ten den najednou přišel. Bachaři začali opět svázet děvčata. Po skončení práce se rozjely oslavy. Když se jejich zpěv při setmění změnil v opilé řvání, dali ruští důstojníci povel k útěku. Vpředu běžel muž s nůžkami, za ním ostatní. Nastala nepopsatelná vřava. Střelba z kulometů a samopalů se mísila s výkřiky hrůzy zajatců, kteří byli napadeni dogami. Na planině, která byla vysekaná asi ve 100 metrové vzdálenosti po celém obvodu tábora, už leželo několik mrtvých. My, kterým se podařilo doběhnout až do lesa, jsme měli velké štěstí, že dogy byly jen čtyři. Nohy mne už neposlušely, ale vůle, násobená strachem, mne stále hnala

vpřed, jen co nejdál od toho strašného divadla“.

Bez jakékoliv pomoci, sám, beze stravy, se Honza celé tři týdny vzdaloval od tábora. Živil se jen tím, co les dával: lesní plody, houby, nakonec i kořínky kapradí - osladiče, lýko ze stromů aj. Měl štěstí. Po třech nedělích ho v jednom „úkrytu“ našli zcela vysíleného ukrajinští partyzáni. Zpráva o útěku zajatců ze zajateckého tábora se dostala až k nim. Jejich tábor byl ve vesničce, čítající dvacet dřevěnic. Bylo zde už soustředěno několik utečených zajatců, kteří ho hned poznali. Místní ženy se ihned pustily do jeho odvšivení a vykrmování. „**Na zdejší podlouhlé louce občas přistálo sovětské letadlo, které přivezlo nějaký proviant, léky, rozkazy, a odvezlo také raněné do zázemí. V letadle jsem se najednou ocitnul i já. Přistáli jsme až u Moskvy, kde jsem byl ihned vytěžován důstojníky NKVD. Po prověrce mi dali možnost si vybrat: buďto do Svobodovy armády s určitým posláním právě pro NKVD, nebo absolvovat kurz pro teroristy, diverzní akce, špionážní činnost v týlu mezi německými vojáky apod. K tomu patřil i výcvik**

v seskoku padákem, střelbě, a v tichém zabíjení. Využil jsem tu druhou možnost. Byl jsem přidělen ke 2. ukrajinskému frontu a čekal na dopravu do protektorátu“. Tříčlenná skupina dostala krycí název TOLLA.

Seskoku se ale Honza nedomákal. Místo toho byl dopraven na frontu, kde za pomoci převaděče měl splnit první samostatný úkol: přejít frontu, zabydlet se v protektorátu a čekat na smluvené heslo od osoby, jejíž jméno neznal. „V mém případě heslo znělo **“Semenáč“**. Honza přešel frontu přes Malé Karpaty u Prašník, v operačním prostoru partyzánské brigády Stalin II. Na Moravě se ve vesnici Rampensdorf (Ladná) ukrýl v prázdném mlýně. Jeho úkolem bylo sledovat stav opevňovacích prací na řece Moravě a Dyji, zjišťovat místa soustřeďování německých vojsk, jejich morálku, a zakódované zprávy odesílat do hlavního partyzánského štábu v Kyjevě. Navázal spolupráci se zdejšími sedláky Sýkorou, který mu nosil jídlo i zprávy. Nejpotěšitelnější zprávu mu přinesl na začátku září 1944. Na svém poli v kukuřici objevil parašutistu, kterého ukrýl ve stodole. **Byl to velitel jeho skupiny Vlastimil Žák, který sebou „přinesl“ novou výkonnou vysílačku.** Od něj se dozvěděl, že třetí člen skupiny TOLLA byl vysazen na slovenské straně hranice, při seskoku si zlomil nohu a zastřelil se. **Zpravodajské úkoly museli nyní plnit jen ve dvojici.**

*Velitel paraskupiny TOLLA
Vlastimil Žák*

Po delším hledání místa, kam ukrýt vysílačku, našli úkryt v domku rodiny Mrázů v malé osadě nedaleko Břeclavi. Vysílalo se jednou týdně, nepravidelně, v určené dny. Postupně si vybudovali širokou síť spolupracovníků. Falešné pasy měli vystavené v Berlíně jako slovenští zemědělské dělníci. Zde také Honza získal své odbojácké jméno Ivan, které pak často v životě používal. „Dostali jsme rozkaz osobně zjistit informace **o podzemní továrně v Bořím lese u Tanwaldu poblíž Břeclavi**, kde se měly vyrábět součástky pro **„Vergeltungswaffe 2“** (zbraň odplaty)“. Dělníci jim vyprávěli o chování stráží, včetně SS, o pořádání pitek a hrátek se ženami. S Vlastou a Jožkou Mrázem na tom postavili plán akce. Do závodu prošli jednotlivě, společně s ostatními zaměstnanci, pomocí falešných, velmi zdařile vyrobených průkazek ke vstupu. Dostali se až do jednotlivých hal. „Kolem poledne jsme měli všechny potřebné informace. Při návratu ale jeden z dělníků, který byl vyslán na průzkum, zjistil, že přes celou šířku brány stojí větší počet příslušníků SS a někteří již začali prohlížet i jednotlivé dílny. „Rozhodli jsme se rychle přelézt dvoumetrový plot. Ale museli jsme počkat, až strážný projde na druhou stranu,

a bleskově překonat ostatný drát. Oběma kolegům se to podařilo, ale já jsem zůstal viset na drátě za nohavici. To už začal po mně strážný střílet, situace byla vážná. Vlasta s Jožkou mně strhli z plotu i s kusem kalhot“.

Zachránil je sklípek v nedalekém sousedství. Jeho majitel přehodil přes Honzu modrou zástěru, na stole přistály sklenice s vínem. Za chvíli přišli tři muži SS. Kontrolovali dokumenty, ptali se, jestli neviděli běžet tři muže, pak se nechali pozvat na dvě kořtovačky, a odešli. „Večer jsme odešli na nádraží, nasedli s dělníky do vlaku do Břeclavi. Vlasta zasedl k vysílače a odeslal zašifrovanou

Rodiče Jožky Mráze ze Širokého Dvora

zprávu s přesnými souřadnicemi podzemního závodu, i šifrované označení výrobků. Příští den přiletělo asi 20 bombardérů, které ovšem náklad bomb shodily na město. Část ho i s kostelem srovnaly, ale továrna i železniční uzel zůstaly nepoškozeny“.

Po odvysílání zprávy o stavu opevňovacích prací na řece Moravě obrátili pozornost na prostory soustřeďování německých vojsk a na projíždějící vojenské transporty s municí, zásobami a technikou. Spojka v Brně je pravidelně informovala o dění na železnici. „**Jednou večer jsme dostali zprávu o průjezdu části obrněné divize „Totenkopf“ na frontu. Průjezd jsme měli očekávat kolem desáté hodiny dopoledne. Večer Vlasta odeslal šifrovanou zprávu. Od rána jsme s napětím „okopávali řepu“ poblíž trati. Najednou jsme v 9,50 zpozorovali kouř příjíždějícího vlaku od Brna. Byli jsme napnutí, na obloze se pořád nic nedělo, když vtom se objevily sovětské letouny IL10 a prudce střemhlav zaútočily na projíždějící vlak. Ten okamžitě zastavil. Bylo vidět prchajícího strojvůdce, topiče i vojáky, kteří doprovázeli transport. U tanků na vagónech i v okolí vlaku leželi mrtví a sténající ranění vojáci“.**

Celou událost měli oba rozvědčící jako na dlani. Z povzdálí sledovali při „okopávání řepy“, jak ranění vojáci byli krátce po odletu letadel odnášeni do statku Široký Dvůr, kde byli narychlo ošetřováni. Mezi ošetřovatelkami byla i paní Mrázová, jejich dobrá hostitelka. Těžce ranění byli na koňských povozech odváženi do břevclavské nemocnice. Mezitím se strojvůdce s topičem vrátili a vlak se asi po 40 minutách opět rozjel. To už na místo příjížděly vojenské sa-

nitní vozy a pásové tahače k odtažení vraků, shozených z vagónů. Bylo to pět tanků a tři pásová vozidla. Kolik jich zůstalo poškozených na vagónech, to už nezjistili. Na místě zůstalo asi 50-60 raněných a mrtvých vojáků. Honza Lukášek jen konstatuje, že „**od toho dne neprojel jediný transport, aby nebyl přepaden sovětskými střemhlavými letadly**“.

S přibližující se frontou přišly potíže s vyhledáním nového úkrytu a přemístěním vysílačky. „Můj velitel Vlasta Žák se rozhodl pro vybudování úkrytu v řídkém lese poblíž již podminovaného mostu přes Dyji. Spolu se syny sedláka Sýkory jsme tam vykopali mělkou zemljanku. Byla poměrně nízká, vysoká voda nedovolovala jít do hloubky. Pobývali jsme v ní ale pouze přes noc. Palba se natolik přiblížila, že jsme už rozeznávali jednotlivé dávky ze samopalů. Dostal jsem od Vlasty příkaz, abych vylezl na vysoký strom na kraji lesa a trochu se porozhlédl. Okamžitě jsem se ale stal terčem německého odstřelovače. Rychle jsem slezl dolů a společně jsme běželi k podminovanému mostu. Byli jsme od něj vzdáleni asi 50 m, když jsme uviděli německého vojáka, jak se zvedl a běžel také k mostu. Byl to ženista, který měl odpálit nálože. Byl jsem mimo jiné vyzbrojen malorážní opakovací Winchester na dvanáct nábojů se zásobníkem v pažbě. Namířil jsem na ženistu, který po prvním výstřelu padl k zemi. Byl zasažen přesně tam, kam jsem mířil. Byl to přímý průstřel srdce“. **Most přes Dyji byl zachráněn.**

Příště pokračování.

ZPRÁVY ZE ŠKOL

Ze základní školy

Pěvecká soutěž

V minulém Zpravodaji jsem se ve svém příspěvku zmínila o pěvecké soutěži, kterou naše škola uspořádala mezi třídami. Nejlepší vybraní žáci reprezentovali naši školu dne 16. dubna na soutěži ve zpěvu pod názvem "Lubinský zpěvák", uspořádanou v Základní škole v Lubině. Z celkového počtu šesti žáků se čtyři umístili na předních místech a získali pro naši školu ocenění a diplom. Jsou to:

Matěj Kovačik	2.třída
Radim Ištok	3.třída
Adéla Mičková	3.třída
Kristýna Michálková	5.třída

Za celou školu jim přejeme také mnoho dalších úspěchů ve zpívání.

Dopravní hřiště

Jako každoročně, tak i v tomto školním roce uspořádala naše škola dopravní soutěž na školním hřišti v Libhošti. Tentokrát se dopravní soutěž konala v pátek 24. dubna v dopoledních hodinách. Nejprve si žáci ověřili své znalosti v oblasti dopravní výchovy teoreticky. Každý žák v teoretické části absolvoval test, poté se žáci odebrali na školní hřiště, kde proběhla druhá praktická část, která se skládala z jízdy zručnosti na kole. Žáci na kolech projížděli danou trasu, na které si v praxi ověřili naučená pravidla silničního provozu a také svou zručnost jízdy na překážkách. Na jednotlivých stanovištích zapisovali rozhodčí body, které se sčítaly a společně s vyhodnocenými testy rozhodly o vítězi soutěže v jednotlivých třídách. Role rozhodčích jako každý rok obsadili rodiče a prarodiče dětí a učitelky. Tímto jim děkujeme za zdárný průběh celého závodu.

I když před dopravní soutěží byli žáci dostatečně poučeni o pravidlech silničního provozu formou her a rovněž také besedy s městskou policií, testy znalostí o této problematice ve svém závěru dopadly celkově spíše slabě. Zjistili jsme, že máme ještě hodně co dohánět. Vybraní žáci se v úterý 28. dubna zúčastní okrskového kola dopravní soutěže, která proběhne v Novém Jičíně na dopravním hřišti.

Mgr. Dagmar Michálková

Z mateřské školy

Přijímání dětí do mateřské školy

Oznamujeme rodičům, že se **ve čtvrtek 28.5. 2009 v Mateřské škole v Libhošti koná ZÁPIS DĚTÍ DO MŠ** pro školní rok 2009/ 2010. Žádosti o přijetí dítěte budou přijímány v mateřské škole v době od 13.00 do 16.30 hodin.

Přijďte s dítětem a přineste s sebou :

- rodný list dítěte
- doklad o bydlišti
- doklad o stanoveném pravidelném očkování dítěte a odolnosti dítěte proti nákaze

Zapsány budou všechny děti, které ve školním roce 2009/2010 dovrší věku tří let. Prosíme o dodržení stanoveného termínu.

Těší se na Vás kolektiv MŠ

Kritéria stanovená ředitelkou ZŠ a MŠ v Libhošti, podle kterých budou děti přednostně umísťovány k pravidelné docházce :

1. Děti jeden rok před zahájením povinné školní docházky a děti, které mají odloženou školní docházku
2. Děti, jejichž rodiče mají trvalé bydliště v obci Libhošť
3. Sourozenci dětí, které již navštěvují MŠ Libhošť
4. Děti rodičů samoživitelů
5. Přednostní přijímání dětí k celodenní docházce

Děti přivítaly jaro

Rozloučení se zimou a přivítání jara ve vsi se již v MŠ a ZŠ v Libhošti stalo dlouholetou tradicí, a tak se také stalo i letos dne 7. dubna 2009 v dopoledních hodinách. Nechyběla vyšňořená Smrtka, Morena či Mařena, s kterou se děti MŠ a žáci ZŠ rozloučili před budovou Fojtství a následně pak v průvodu přes vesnici za doprovodu starých lidových pořekadel, ale i radostných jarních písní. Nakonec bylo trvání Zimy ukončeno jejím spálením na školní zahradě MŠ. Nazdobený májček s barevnými stuhami a krásné slunné počasí byly dokladem toho, že už je jaro opravdu ve vsi.

OD VÁS

Náš, váš receptář

V poslední době asi musel každý, kdo aspoň trochu pravidelně sleduje televizi (a tím nemám samozřejmě na mysli program ČT 2, nebo kanály výlučně sportovní, zpravodajské či hudební), a každý, kdo si aspoň občas přečte nějaký ten časopis (a tím nemám samozřejmě na mysli časopisy odborně zaměřené, technické či všeobecně vzdělávací), dospět k názoru, že dříve platné pořekadlo „co Čech, to muzikant“, začíná být pomalu vytlačováno pořekadlem (nebo spíš reklamním zaklínadlem a zbožným přáním všech médií) „co Čech, to kulinář“.

A tak se najednou odevšad vyrojili „na slovo vzatí odborníci“, které ale ještě před pár měsíci nikdo pořádně neznal, a radí tu natěšeným televizním divákům (viz pořad Babicovy dobroty), tu ubohým kuchařským diletantům v restauracích (viz pořad Ano, šéfe), případně širokým čtenářským masám (viz. všechny ty tzv. „ženské časopisy“, jejichž vydávání je bez pravidelné rubriky o vaření již skoro nemyslitelné), jak uvařit co nerychleji, nejúsporněji, nejpoctivěji a nejjednodušeji, ale přitom samozřejmě co nejlépe, nejchutněji, nejzdravěji, nejefektivněji, atd., atd., až se ze všech těch „nej“ člověku málem zatočí hlava. Já osobně totiž u těchto pořadů nebo časopisů vždycky propadám depresím, protože většinou zjistím, že doma nemám asi tak polovinu ingrediencí z těch, které jsou považovány za zcela běžné, že kdykoli něco podle nich zkusím uvařit, nikdy to nezvládnu v inzerovaném čase, občas to vypadá i chutná trochu jinak než v televizi nebo na obrázku, a hlavně NIKDY nedocílím toho, abychom já i má kuchař vypadaly v průběhu vaření neustále tak čistě a nedotčeně, a aby se všechno to použité nádobí někam samo ztratilo, případně rovnou recyklovalo ☺.

Ale nedá se nic dělat, abychom byli takřikajíc taky „IN“ a udrželi dosavadní úroveň Libhošťského zpravodaje, dospěli jsme se šéfredaktorem Alešem Hánou k závěru, že je nejvyšší čas znovu obnovit rubriku „Náš i Váš receptář“, která měla poměrně dlouhou dobu ve zpravodaji své pevné místo. Byli bychom ale moc rádi, kdyby se do této naší „staronové“ rubriky zapojili také dobrovolníci z řad našich čtenářů a čtenářek, a podělili se s námi jak o své zaručeně dobré a lety prověřené recepty, tak i o úplné novinky ze svého kuchařského rejstříku, protože JEDINÝM KRITERIEM, ale myslím, že hodně důležitým, podle kterého budeme recepty do této rubriky vybírat, bude podmínka, že předmětný pokrm již někdo skutečně a prokazatelně vlastnoručně připravil, a někdo skutečně a prokazatelně vlastnoručně snědl (přičemž nemusí jít nutně o tytéž osoby), a všichni zúčastnění (včetně výše zmíněné kuchyně) tento experiment přežili bez viditelné úhony či devastace.

Takže pro začátek začneme sladce, oblíbeným rodinným receptem na tvarohový moučník od paní Heleny Urbancové z Nového Města na Moravě (maminka od mé kolegyně z práce). Já jsem ho osobně minulý týden vyzkoušela, a i když to vypadá složité a pracné, výsledek stojí zato:

TVAROŽNÍK

Těsto:

40 dkg hladké mouky
22 dkg másla
22 dkg cukr moučka
2 celá vejce
1 prášek do pečiva
1 – 2 citrony (kůra)

Tvarohová hmota:

1 kg tvarohu
8 vajec (oddělit bílky a žloutky)
25 dkg oleje (asi 1 a půl sklenky)
25 dkg cukr moučka
1 vanilkový cukr
1 až 2 citrony – šťáva
2 vanilkové pudinky
2 sklenky mléka

Uvedené množství je na velký plech (jako na cukroví), ale je to fakt dobrá, takže nemusíte mít strach, že se to nesní ☺, na menší plech či do dortové formy je nutno použít poloviční dávku. Těsto dobře vypracujeme na vále a dáme aspoň na půl hodiny ztuhnout do ledničky, lépe se s ním pak pracuje. Mezitím si dobře promícháme v hlubší míse všechny ingredience na tvarohovou hmotu; tvaroh použijeme nejlépe „jemný“ nebo „měkký“ – ale ne ten ve vaničce, hmota je pak moc řídká; žloutky vmícháme přímo, bílky samostatně ušleháme a vmícháme opatrně až jako poslední; nebojte se šťávy z citronu, fakt to není kyselé, spíš takové osvěžující – já jsem dala šalamounsky 1 a půl. Ztuhlé těsto rozdělíme na 4 díly, každý díl vyválíme asi na tloušťku půl centimetru a přeneseme na vymazaný a moukou vysypaný plech, tak, aby byl celý pokrytý – těsto není nutné vytahovat až na okraje plechu. Na těsto rozetřeme tvarohovou hmotu a vložíme do předehřáté trouby. Pečeme zvolna 1 a půl, až 1 a ¾ hodiny (já jsem to pekla v teplovzdušné troubě na 125 stupňů asi tu hodinu a půl – povrch byl lehce zlatý a boky se začaly odlepovat od plechu). Hmota dost nabude, ale při chladnutí zase klesne – proto je nutno ji nechat vychlázet při pokojové teplotě, pomalu. Ideální pro konzumaci je zaležený, nejlépe do druhého dne. Dobrou chuť !!

Připravuje Helena Šimíčková

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Blahopřejeme

Dne 19.dubna 2009 se dožil **90 let** náš otec, dědeček a pradědeček, pan

Rudolf Šindler

K tomuto významnému jubileu mu do dalších let hodně zdraví, štěstí, vitality a životního optimismu přejí synové Milan a Rudolf s rodinami, a všechna vnoučata a pravnoučata.

Včelařský funkcionář, přítel **Milan Šindler** oslaví dne 25. května 2009 své pětadesátiny

V českém svazu včelařů dlouhodobě pracuje ve funkci jednatele základní organizace v Libhošti. Za tuto obětavou práci, kterou děláš pro včelaře, Ti děkujeme.

Do dalších let Ti, vážený příteli, přejeme hodně zdraví a radost ze včelařské činnosti.

VÝBOR ZO ČSV LIBHOŠŤ

Rozloučili jsme se

Ve čtvrtek 9.dubna 2009 ve smuteční síni městského hřbitova v Novém Jičíně s paní

Vlastou Šimíkovou roz. Kletenskou,

kteřá zemřela v pátek 3.dubna 2009 ve věku nedožitých 85 let.

Zarmoucená rodina

INZERCE

VYSOKORYCHLOSTNÍ INTERNET NEJLEPŠÍ CENY V ČR

internet již
od 290 Kč
včetně DPH

AKCE

Při přechodu od jiné společnosti poskytující WiFi, Vás **připojíme do naší sítě, a to ZCELA ZDARMA.**

Další aktuální akce na:
www.wifcom.cz

- ☐ rychlost v závislosti na typu připojení (**2,4 GHz – 5 GHz**) až **10 240 Kb/s**
- ☐ smlouva bez závazků s výpovědní dobou 3 měsíce
- ☐ servisní klientská linka (775 552 804)
- ☐ **kvalitu signálu ve Vaší lokalitě změříme ZDARMA**
- ☐ www stránky s internetovým obchodem (**E-shop**)
- ☐ svým klientům nabízíme i **výpočetní techniku za speciální ceny**

AKCE

Při předložení inzerátu **SLEVA 1000 Kč** na instalačním poplatku!
Připojení více uživatelů v panelovém domě nebo bytovce za velmi výhodných podmínek.

WIFCOM
WIFI & COMPUTER SOLUTIONS

tel.: +420 775 552 800, +420 775 552 804 • www.wifcom.cz

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 5/2009 vyšlo dne 4.5.2009. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.